

Myllypelto. Leo Kohonen, kansakouluopettaja Urho Kohosen poika muistelee.

Synnyin Myllypellon kansakoulun saunassa 10.10.1928. Katselin elämänmenoa koululta käsin vuoteen 1939. Maalaiskoulu oli monen toiminnan keskipiste. Urho Kohonen, Elna Väkkärä ja Anni Puranen toimivat opettajina. Kuuntelin lähinnä isäni opetusta seinän läpi lapsena. Sunnuntaisin oli jopa kyläjumalanpalveluksia koulun luokassa. Arki-iltoina oli kuoroharjoituksia, voimisteluharjoituksia, näytelmäharjoituksia, suojeluskunnan kokoontumisia. Päivisin koululaiset täyttivät pihan. Koskaan ei seisokeltu, aina oli menossa jokin kilpailu tai harjoitus.

Kaupanhoitaja Pekka Tirri opetti minulle korkeushyppyä, kun minulla sattui olemaan pitkät takajalat.

Asemapäällikkö Santeri Nuotio oli iäkäs mies, mutta kilpaili nuorempiensa kanssa kovasti.

Puusniekan pojat Toivo ja Topias, Potinkaran Eino, Kuisman Tauno, Haikosen Tuomas, Junttilan Erkki ja Tiussan Tauno, niin ja pieni – Jussi tulevat mieleen voimistelijapojista.

Kurpan Armas oli paras tenori kuorossa.

Juhlissa Urho Kohonen soitti ja Elna Väkkärä puhui.

Saarisen Eetu, Mari; Aino ja Maire asuivat koulua lähinnä. Ei ollut kovin pitkä matka Junttilaan, Puputille, Heikkosille, Parjaselle, kaupaille ja asemallekaan. Mäkräpesän seutu oli minulle liian kaukana.

Saarisen Maire hoiti minua pienenä. Sitten leikkikavereina olivat mylläri-Suutarin Jussin työt, Salakan Kati, Suutarin (Sernolan) työt ja Tapani, Heikkosen Jaakko ja ennen sotia Kivipellon Sakkalista tulleet Suutarin pojat eli Ehoniemen Hannu ja veljet.

Luokkakavereista tappelin ainakin Junttilan Oivan kanssa (oltiin 1h eri nurkissa). Rämön Aarre, Kiurun Saga ja Eljas. Ekaluokan luokkakuvakin on tallella, mutta nimet alkavat haalistua.

Sota lähestyi ja helsinkiläinen autokomppania majoitettiin koululle. Kapteeni Hämäläinen, vääpeli Rontu ja alikersantti Sisula jäivät mieleen. Asuin äitini kanssa yhdessä opettajan huoneistamme. Äitini toimi ilmailvalvontalottana. Koska isäni oli rintamalla, ei minua yksin voitu lähettää evakkoon, joten olin marraskuun loppuun Myllypellolla. Rintamalinjan siirryttyä Kiviniemeen ja pommitusten lisääntyessä, siirryimme Kaarlahteen.

Isäni haavottui Keljan taistelussa 27.12.1939. Määrättiin Mäntyharjulle, sitten Heinolan poikakoulun johtajaksi, mutta palasimme välirauhan aikana Kivipellolle ja sitten sotaa pakoon Heinolaan.

Valmistuin fil maisteriksi Helsingin yliopistosta v. 1953 ja toimin koko elämäni ajan lahdessa Launeen yhteislyseon biol. ja maant. vanh. lehtoria ja lukion rehtorina vuoteen 1991.

Hämeenkoskella olen viettänyt jo 20 eläkevuottani liikuntaa ja puutarhaa harrastaen.

Kaikille myllypeltolaisille lämpimät, nostalgiset terveiseni, niin ja Aholan Eskolle ja Maijalle naapuriin – Särkisaloon.

Hämeenkoskella 9.12.2010. Leo Kohonen